

Medlems Ord maatte forstaas saaledes, at alle vi, der ikke havde stemt som det ærede Medlem i denne Sag, havde gjort os skyldige i en Forbrydelse. Jeg vil meget beklage, hvis det er det ærede Medlems Mening.

Det ærede Medlem gaar vel vidt, forekommer det mig, i sin Pointering af de mange Forbryderpræg, der ere satte af den forrige Justitsminister i vor almindelige Lovgivning. Hvis alle de Love, som den forrige Justitsministers Navn staar under, bære Forbryderpræget, komme vi til mange af de Love, som det ærede Medlem selv har stemt for tillige med sine Meningsfæller, og saa maa ogsaa disse Love bære Forbryderpræget. Hvis det alene er det underskrevne Navn, der bestemmer dette, bære Loven om de forsømte Børn, Tuberkuloseloven og lignende Love Forbrydermærket, og det mene vi dog ikke er Tilfældet.

Den Udtalelse, der faldt fra den ærede Ordfører for Flertallet (Sveistrup) om de ekstraordinære Retter, har min fulde Sympati. Det ærede Medlem ønskede, at man kunde komme til en Indskrænkning af de ekstraordinære Retters Virkeomraade, saa at de kun blev Undersøgelsesretter og ikke dømmende Retter, og dette har min ubetingede Tilslutning saavel som den Tanke, der udtaltes af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), om at udelukke Interessekasserne. Det ærede Medlem ved, at jeg i Fjor i Fællesudvalget støttede denne Tanke saa længe, som jeg havde noget Haab om, at et saadant Forslag kunde gennemføres, og naar man ikke fastholdt det, var det, fordi man ikke tillagde det større Betydning, idet vi paa disse Omraader blive ved den bestaaende Ordning. Jeg har i det hele Haab om, at det ved fortsat Behandling af dette Forslag skal lykkes at faa gennemført endnu flere Forbedringer deri, end der foreløbig er fremsat Forslag om, og det støtter jeg navnlig paa de velvillige Udtalelser, som vi hørte af den højtærede Justitsminister, da han i Gaar havde Ordet i denne Sag.

Det lod til, at ogsaa den højtærede Justitsminister var villig til at indskrænke Justitsministerens Magtomraade og ønskede bestemte Lovregler i forskellige Tilfælde, hvor nu Afgørelsen er overladt til Justitsministeren. Det gælder saaledes Kapitelne 35 og 81 og maaske endnu flere Bestemmelser, hvor der gives Justitsministeren Myndighed til at bevilge Dispensation for visse Anke- og Kærefrister og lignende. For saa vidt som vi kunde gennemføre

saadanne Forandringer og henlægge disse Afgørelser til selve de overordnede Retter, vilde jeg sætte Pris derpaa. Thi man kan ikke altid være sikker paa, at man har en Justitsminister, der i samme Omfang som den nuværende højtærede Justitsminister føler Utilbøjelighed til at terrorisere i Kraft af sin justitsministerielle Myndighed. For hvad der kan gøres i saa Henseende, skal jeg derfor gerne være med til at virke ved den fortsatte Behandling af Forslaget.

Jeg skal altsaa anbefale, at vi underkaste Forslaget en Behandling i et Udvalg, idet jeg nærer Forventning om, at der der vil kunne foretages ikke faa Forbedringer af Forslaget. Men fremfor alt sætter jeg Pris paa, at vi ikke udsætte Lovforslaget for den Fare at skulle strande, idet jeg lægger megen Vægt paa, at det bliver gennemført, hvad den højtærede Minister har tilsigtet med Forslaget.

Deuntzer: De Forslag til Ændringer i den vedtagne Lov, som den højtærede Justitsminister fremsatte i Landstinget, synes mig gode. Jeg hører nu — jeg har ikke selv regnet det ud —, at der var 30, hvoraf de 27 blev vedtagne. Jeg beklager, at ikke de andre 3 ogsaa blev vedtagne. Disse Ændringsforslag gik nemlig alle ud paa at rette øjensynlige Misforstaaelser eller Modsigelser i Loven, som ogsaa naturligt fremkomme, naar man, som det er sket i det vedtagne Lovforslag, søger at indarbejde i et organisk Hele nogle vildfremmede Bestemmelser. Man kan derfor kun være glad over, at disse Rettelser ere blevne vedtagne. Men det er for mig et slaaende Bevis paa, hvor urigtigt det var, at man ikke her i Foraaret lod denne Lov gaa i Udvalg. Der vilde sikkerlig disse Ting og mange flere være blevne rettede, og denne Undladelse i Foraaret vil være en Paa-mindelse om, at det vil være aldeles nødvendigt at nedsætte et Udvalg nu. Jeg har ogsaa af de forskellige Ordføreres Udtalelser faaet det Indtryk, at man er villig dertil og forberedt derpaa. Der er nemlig adskillig flere Ting at rette, end her er nævnt, og det meget slaaende Ting, selv om man bliver indenfor Lovforslagets Rammer.

Der er allerede nævnt nogle af disse Ting, som maa rettes. F. Eks. have flere af de ærede Talere henvist til Paragraffen om de ekstraordinære Retter. Det, som er Mangelen her, hvad jeg fremhævede i Foraaret, er, at denne Paragraf giver Ministeriet Ret til at nedsætte ekstraordinære Retter saaledes, at Nævningerne ikke